

Al. Brădățor 20.XI.1932.

10

TARA IN CHIPURI

conferință despre expoziția "România
în Fotografi", deschisă la "Cartea Româ-
nească" de la 10-29 februarie 1932.

-E-

TARA ÎN CHIPURI

Prin structura și rost, o expoziție este, spre a folosi un termen de aritmetică, o ridicare la patrat a realității. O creștere plastică și sintetică, astfel încât să poată fi, dintr'odată, percepută vizual în totă amplearea și diversitatea ei. Indiferent de subiect, totuſă redus la elementele esențiale și caracteristice, adică plantei care, presată, rămâne între filele iarbăului în aspectul ei definitiv și inalterabil. Cu atât mai mult, în cazul unei expoziții care vrea să adune și grupeze, pe panourile ei, fețele multiple și contrastate ale unui întregi țări.

Delegat oficial, am aleătuit în ultimii doi ani, patru expoziții de prezentare turistică a României, prin imagine și material documentar, în țară și în străinătate: prima în 1930 la Poznan, în Polonia, unde, în cadrul unei conferințe ~~străzile~~ drumeției internaționale, pavilionul nostru a fost clasificat, unanim, primul din 27 de state participante; a doua în țară, în luna Februarie 1931; a treia, pentru delegații Uniunii Conferinței Interparlamentare și, ultima, recent, în sala "Ileana" la Cartea Românească, deschisă dela 10 Februarie până la finele lunii.

În organizarea lor, reprezentând la început Direcția Presei și în acest an Subsecretariatul de Stat al ei, am procedat, prin comparație, în metoda de prezentare a materialului. Bunăoără, sunt țări el căror turistic e valabil integral: Elveția. Accio punctum nu e niciodată sinonim cu obiectul. Ca pretutindeni distincte, iarna și vara se complestează prin contrast. Diferența dintre ele constituie mai totdeauna o tentație

în plus pentru drumeț: înseamnă posibilitatea de a avea pentru aceias realitate două aspecte, doară mășci; totuși diferențe și deopotrivă atoțgătoare.-

De sigură Elveția, și ca ea altele, este o țară desăvârșit utilitară turistică: mijloace rapide de transport, casăde adăpost și hoteluri în tot locul. În acest fel, însăși distanța dintre anotimpuri se elimină: mai puțin decât o jumătate de oră să, adesea, drumețuiul puțină de a urca, fără efort, dela pomul ^{al} cărui candelabru primăvara a aprins toate florile ei, până la și vârfurile a căror eternă iarnă scapă legilor de trăvestire ale pământului.-

Dar cazul Elveției nu poate fi, de bună seamă, și al noastră. Mai întâi pentru insuficiența așezărilor turistice, care face țara accesibilă pictorului numai un singur anotimp; vara. Si apoi pentru dificultatea de a escalada înlătăriile de altăineva, în afară de puținii pasionați temerari și neosteniți ai altitudinilor.-

Căci niciieri, ca le noi, nu lipsește oamenilor de bani acest instinet al speculației frumosului natural, deși mariile exemple convingătoare, (iugoslave, italiene, etc.) sunt numai la câteva zeci de ore cu trecutul. Ca și în trecut, marea massă a publicului românesc ia, și astăzi, contact cu zăvoritele taine ale munților și apelor noastre, numai prin intermediul fizică lecturii. Faptul pr trebui să surprinde și preocupe, mai ales că, prin toată creația populară veche, literară și artistică, firea românului se vădă a fi aceia a unui popor profund și îndisolubil legat de natură: "codru frate du românul", este un adevăr nici-o dată desmintit în manifestările sufletului popular. Dela obișnuitul "foaie verde" cu care "nespe orice cântec sau stih, și până la "Micrița", totul se desfășoară în cadrul natural: în plai, în păduri sau la munte.-

Ar fi fost deci firesc ea, evoluată cu timpul, această inelitare spre natură să fi dus, în vremurile noastre, către o drumeție autohtonă, organizată și amplă. Ori, situație este ce total alta: mișcarea turistică, înțeleasă ca o nevoie de viață, generală și susținută, nu lipsește. Spectacolul german al trenurilor care pleacă arhipelag de turiști în ajunul sărbătorilor, spre vecinătățile muntoase, este ceva recunoscut gărilor noastre. Muntele ca obstacol, ca mișcare, nu există. Vilegiatura românească se oprește mai totdeauna la poplete lui. Arăz cîtează să se aventureze pe potecile care duc spre înălțimi: este ceva rezervat unui număr încă foarte restrâns, în majoritate tineri, copii uneori; iar un om în vîrstă, echipat pentru ascensiune, rîcă să fie decâtce un pretext de glume și ironie pentru trezători.-

In această situație, opera de cucerire a marilor public în sensul unei drumeții autohtone, revine desigur, în primul rînd, fotografiei. O fotografie bună este un indemn spre natură. Alături de actul estetic, ea înseamnă tentația de a culege cu ochiul, ori direct cu urechea, bumboardă, căntecul subțire și sfund al vîntului, care fugă prin miile de ace ale braziilor, schimbândă pădurea totă într-o harpă, creastă anumă pentru respirația imensă a muntelui și armele amare ale florilor care suferă că n'au fost niciodată mangăiate de o mână omenească. Sau bucuria, aspră și fără egal, a skiorului care și caligrafează, pe zăpada pură a vîrfurilor, îzbîrindă de a fi sfărămat, cu fiecare efort sporit, lacătele obstașelor și ale înălțimilor. Si, în fine, toate celelalte mândrii și biruinti cu care natura nu ultă să răsplătească pe drumeți.-

Fotografia duce poate spre o linpezire a realității. Niciodată însă la o falsificare a ei. Chiar în sensul frumos, de pildă ai picturii: în raport cu un tablou, peisajul participă în fotografie într'o pro-

...

portie aproape absolută, crescând din realitate dar rămânând între limitele ei, fotografie elimină orice discuție și convinge.-

Nesupusă decât marilor libertăți ale artei, fantezis pictorului proiecteză deseori lucrurile aproape magice: același subiect în forme nenumărate, același formă în diferite măntări. În vreme ce, ochiu fidel, obiectivul nu poate fixa pe retină plăcsei fotografice decât o singură realitate: acea autentică.-

Invers decât la pictor, arta fotografului e mai mult în funcție de condițiile exterioare decât de cele lăuntrice. Exclusiv receptiv, aparatul fotografic înregistrează integral ceea ce îl vede, de fapt, simplu prilej sau punct de plecare al speculațiilor: în pictură realitatea este cel mult arcus care trece peste coarde, cântecul fiind în genere al artistului și nu al peisajului.-

Evident, o diferență între obiect și răsturnarea lui în apele clare ale plăcsei fotografice există totuși. Una e să urmărești pe hartă cursul unui râu, alta e să legi, prin imagine, povătăria lui. Să-i asculti găsul infinit multiplicat ~~până~~ ^{de} orchestra necbosată a pomilor vecini. Să intrezărești în depărtări vag boltite porți tăărînești și turle semete de biserică. Sau să intuești soapta de orgă profundă a lanurilor și fognetul de mătase al agelor.-

Dar distanțele sunt infinit mai mici: în primul și rând document, deci instrument de propagandă turistică prin excelență, fotografia este găsul pentru ochi, cel mai viu al realităților.-

Tară din belgăuă dăruită cu nenumărate frumuseți, cele mai multe picături din pământ plin de daruri al lui Dumnezeu, iar unele făcute de mâna omului, drumurile și potecile României sunt totuși mai puțin străbătute decât ar merita-o, drumeția fiind o deprindere care tre-

bune stimulată și crescută cu multă grije. Unele secoli străgine au pentru ea ore speciale de studii. În așteptarea lor, nădăjduim că fotografia va fi o chemare esențială: în nevoie unui inceput în acest domeniu, dificil ca oricare inceput, noi îl vedem în ea; va fi advocatul cel mai bun în acest proces al absenței noastre de gând pentru turism, a cărui desbatere nu poate să mai rămână mereu fără termen.-

Aducând între aspecte naturale dintre cele mai diverse, fotografia le asimilează, prin intermediu vizual, definitiv interiorul cibot înalt al pământului, muntele nu mai rămâne, bunăoară, simplu accident geologic, ci se integrează, ca într'un portativ, pe o scară de valori terestre în care valea, apele și câmpul sunt asemenei unor note alcătuind, dincolo de aspectul imediat, o partitură unică și armonioasă, care n'așteaptă decât pasul ca să fie descifrată.-

În acest înțeles, esențial pentru un turism, drumeția noastră ar avea la indemână unul dintre cele mai complete peisagii. Nu ar trebui decât în inceputul, spre a se ajunge în scurt timp la obiceiul mișcării în natură: la nevoie escursiei.-

Așfel încăt, o expoziție de vederi românești trebuie înțeleasă și ca o predică. Egale rostită pentru ochi ca și pentru suflet.-

De acasă, ca și în cele precedente, în reșepta expoziție a lui Cartea Românească, am insistat în deosebi, cu sprijinul Dror Petre Juster, Al. Meidlinger, A. Petit și D. Weiss, pentru a cărot străduință și pregezere nu trebuie să precuperești nici un elogiu, asupra regiunilor accesibile drumetului și elementelor caracteristice ale peisajului. Începând cu el, am dat prim cuvânt muntelui, capabil prin natura lui să impresioneze și tentație mai mare decât, de pildă, șesul. Iar în cadrul muntelui, am preferat regiunile, în care ascensiunea se putea efectua

mai facil. Am inceput astfel cu Bucegii. La două ore și jumătate cu trenul distanță de Bucuresti, cu numeroase poezi marcate și casele de adăpost ale Touring-Clubului ^{Romaniei} Cerpatinei, și prezintă avantajul de a fi cei mai apropiati și la indemâna turistului. Apoi masivul munților Brașovului și Piatra Craiului, de asemenei cu numeroase cabane și drumuri pentru ușcat. În fine munții Făgărașului, mai frământați decât Bucegii și presărați cu numeroase lacuri proverite din vechi ghetari.-

Nu lipsesc nici cursurile de apă. În fruntea lor Dunarea; drum milenar al Europei spre orient; apoi Marea Neagră, văzută când în coastele drepte ale țărmului ei depe coasta de argint, când în așezările balneare din vecinătate.-

Desvoltată în acest cadră, viața omului i-a rămas asemenei plină de mișcare și culoare. Tipul etnic a rămas intact și total diferențiat de acel al altor popoare. Fotografiile expoziției s-au străduit să-l surprindă în câteva din atitudinile lui caracteristice: la lucru, la joc și în creațiile de seamă artistice. Se poate astfel vedea ecstazul oltenesc, de un desen bogat și colorat sobru, ^{înțepătărit} din Maramureș sever și aproape fără ornamente; ori cel bucovinean, dimpotrivă, de o bogată fanterie în motivele decorative. Se poate observa de asemenei, cum fiecare regiune a adaptat, după un gust aparte, elementele arhitectonice populare: Svelta casă de piatră a Olteniei, în contrast cu aceia din Basarabia; mândrele clădiri ale Maramureșului care ridică spre cer acoperișul lor ascuțit, sprijinit pe arcade admirale sculptate, alături de casa moldovenească cu acoperiș potclit și larg, fără arcade sau stâlpi stilizați. ^{În preajma lor.} Atât de cele portile constituie una dintre realizările de frunte ale spiritului artistic popular: ambele sunt sculptate cu acel vechi și particular dar suculțios al caligrafiei în lemn.-

Dela ele, prin câteva troițe, trecerea s'a făcut
în spate spre monumente și mănăstiri. Expoziția s'a strâns
dintr-o lățime prezentând pe cele mai frumoase și de valoare
ale țării și n'a uitat să infățișeze nici minunatelor
țesături în sur și perle, icoane bizantine, obiectele
de artă bisericească, unele evaluate la sute de milioane,
pe care ele le cuprind. Si, de bură seamă, expoziția ar
fi fost incompletă, dacă n'ar fi prezentat câteva din
celelalte locuri de atracție turistică românească, cum
de pildă caselele regale, cetățile Ardealului și acele
de pe Nistru, lăngă cări, prin contrast, s'au alăturat
aspecte de viață contemporană: vederi în diverse regiuni
ale țării, peisajii petroliifere, agricole, forestiere
și industriale.-

Tot acest material a fost fixat în 220 de piese
fotografice, a căror dimensiuni se cuprindă între un
metru și 50/00. Fiecare tablou lucrat astfel ca, să
trăndească tot timpul în atmosfera unitară a sălii, să
opreasca totuș ochiul vizitatorului, prin modul în care
subiectul considerat de obiectivul fotografic.-

Negreșit, un gând stăruitor al nostru a fost ca
expoziția, prin elementele cu care din toate domeniile
de viață românească să goată ale căutării, pentru ochiul
și sufletul vizitatorului, să imagine autentică a țării.
Vazută, firește, deopotrivă prin vestigiiile trecutului
căt prin toate imensele noastre posibilități turistice,
culturale și economice.-

M. Rădulescu